

"תערוכות תל-אביב" / הארץ / 24.7.64 / תע' יחיד / גלריה "דוגית" / תל-אביב

על פני שטח הקירות הצנוע של גלריה "דוגית", מוצגים עתה ציורים פרי מכחולו של שלמה ויתקין. השטח המצומצם אינו מאפשר פגישה מקפת יותר - בעיקר מבחינה כמותית - עם יצירתו של ויתקין, דבר שיש להצטער עליו, מאחר שויתקין אינו מהציירים המרבים להציג בדרך כלל.

אם כי מופיעים בתערוכה רישומים, מושם עיקר הדגש על ציורי השמן. ציורים אלה מהווים פיתוח לדרך ציורו הקודמת של צייר זה, שהיתה בעלת קווי אופי אישיים עוד בשנים הקודמות. מערכת הכתמים הצבעוניים - המרכיב העיקרי בציוריו של ויתקין - מגובשת יותר מאשר אי-פעם, היא צלולה ורבת רגישות. הכתמים הצבעוניים, בחלקם סטאטיים ובחלקם, בעטיין של משיכות המכחול, דינאמיים יותר, ערוכים בדייקנות ותוך שליטה טכנית מעולה, בלי שרדייקנות זו תפגע אף כמלוא נימה בספונטאניות ובחופש משיכת המכחול. ברוב הציורים המוצגים בתערוכה, משיג הצייר תחושה לירית-צבעונית הנשכרת הרבה מהשילוב שהצייר הצליח להשיג בין המבנים הכתמיים ובין החלל הצבעוני, המשמש להם מעין "מרחב מחיה".

כדאי לציין שבמספר ציורים מתקרב ויתקין לתפיסה המהווה ציור מופשט ומבנה דמוי נוף בעת ובעונה אחת, תפיסה שהיום היא בעלת חשיבות מיוחדת לאור החיפושים אחר דרך ציור שאפשר יהיה לכנותה אולי בשם "פוסט-אבסטרקט".

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004